

na pogoriščih, na stožiščih itd.; konči tega bi si pride-lali obilo, da bi tako razdrapani ne hodili“.

Res je, da je v mnogih hišah le malo možkih, in da si pridin gospodar pozimi pripravlja orodje za leto, kakor: kolesa, smuke, grablje, vile, toporišča, mati-kišča itd., drugi tešejo luč, ali so brenkavci pa gerda-sijo volno; vender je veliko hiš, kjer je le malo ženskih, veliko pa možkih oseb, ktere, ako ne predejo pozimi, posebnega dela nemajo.

Naše hvale vredne Viničanke, Preločanke in Ad-lešičanke večkrat na glavi in opertiv nosijo, pa še gredé pridne revice predejo, da sebe, moža in otroke s pert-njeno obleko obilno previdiijo, in dasiravno se tako bolj počasi prede, kakor na kolovrat, so vendar one med be-limi Krajnicami nar bolj čedno oblečene, ker si nikoli odmora ne dajo. Ko bi jih pa možki pri tem delu po-zimi podpirali, bi jim stanovito (gvišno) ne treba bilo, se mučiti brez oduska.

Čudno mi se zdí, da jih nekdanje Slovenke v svo-jem prelepem „dopisu iz unega sveta do svojih unukin“ niso pohvalivši v misel vzele; saj se one še zdej živo deržijo tiste navade in marljivosti, ktero so une več ko 500 let pred Kristusom bile pridno overševale. Kdo bi jih ne poznal po njih slavni materah, ki nam jih Hero-dot popisuje v svoji 4. knjigi na 12. poglavju v na-sledni zgodbi:

„Pigres in Mantia sta bila moža iz Peonie. Dvo-jica ta sta haptila (hrepnela) po gospodstvu nad Peonci, zato se podata v Azio k Dariu Histaspu (vladal je 563 let pred Krist.), ki je onaj prebival v mestu Sardes-u, pa vzemeta sabo svojo sestro, divico lepe in visoke po-stave. Pazivši na kralja, ko je v Lidijsko predmestje prišel, dosežeta svoj namen na sledeči način: sestro sta oblekla, kar sta naj lepše zamogla, pa jo pošljeta na vodo; kabel (škaf) je nesla na glavi, konja vodila na ujdí in peljaje ga je na preslico prela. Divica tako memogredé namami na-se kraljevo pozornost, ker to, kar je delala ona, ni bila Perzijska navada, tudi ne Lidijska, ne sploh Azian-ska. Za tega voljo pošlje on nekoliko kopnjaničkov, za-povedši jim, naj bi pazili dobro, kaj bo ta ženska s ko-njem počela. Ti ji za petami sledijo. Ona pa prišido potoka napojí konja, potem zajemši kabel, ga dene na glavo, pa se verne po ravno tistem potu nazaj konja peljaje in vreteno sukaje. Darij osupnjen nad tem, kar je vidil, da deklico poklicati pred se. Pred-nj dopeljano sta prec brata odstopila, ker sta iz blizi čakala na vse to, kar se je zgoditi imelo. Vprašana od Darija: od kod sta se odgovorita, da sta Peonca, in da je ta tū njuna sestra. Kralj, željin, kaj več pozvediti o Peon-ci, vpraša na dlje: „kakoršni so to ljudje? v kateri zemlji stanujejo? kaj je njuna želja? in pokaj sta bila prišla v Sardes?“ Ona mu odgovorita, da sta prišla se njemu posebno priklonit, in da je Peonia ob Strumi reki (Strymon), Struma pa ni dalje od Helesponta. Kralj potem vpraša: „ali so pri njih vse žene tako pridne?“ mu odgovorita, da so, in da sta ravno zato to reč tako osnovala.

Dragi Slovenci na Dolenskem! nikar se tedej ne mudite lotiti se rečenega lepega in koristnega dela, in začnite z veseljem deliti slavo z ženskim spolom, ki se temu že daje od davnih časov. Na Gorenskem in po Austrijskem prede pri terdnih hišah oboji spol, — pokaj bi se potem mi prestí sramovali, ki smo, z njimi pri-spodobljeni, le osebeniki, kjer je večkrat veliko možkih otrok, pa sama mati pri hiši, nemogoča si dekló der-žati zavolj revšine velike. Koliko je veselje ko zjutrej zgodej bérndaj kolovrati, brenkajo gerdaše in se vmes razlega sladkih pesem mili glas, ki se iz ust obojega spola tako ugodno sлага za sluh. Kako lahko se tū po-zabi na milo prepevanje spomladanskih pevcev! — Še

lepše pa je, ako je družina prevadena s potrebnim peri-lom tako, da se lahko bolj po gostem v čedno in belo preoblači, ker život v snagi deržan biva orožen zoper mnoge bolezni. Snaga — pravi pregovor — je pol hrane. Tudi ne štejte med ženska dela tega, kar se zgrabljami, s serpom in vilami opravlja, ampak se marljivo látajte vsakega dela odlog kuhanja in pranja. Mož, ki se s kuhanjem rad pečá, ni veliko prida gospodara! Kobe.

Kmetijske zastavice.

Tretja zastavica v 25. listu se takole reši: 100 funtov reží toliko tekne kakor 550 funtov krompirja; 1 vagán reží (ali 80 funtov) veljá 4 fl. 24 krajc., tedaj veljá 100 funtov reží 5 fl. 30 kr. in ravno toliko bi imelo 550 funtov krompirja veljati. Vagán krompirja vaga 74 funtov, tedaj je 550 funtov skor ravno toliko kot 7 vagánov in pol, tedaj bi mogel v primeri z režjó vagán krompirja 44 krajc. veljati, — pri nas je pa se-daj veliko dražji.

Starozgodovinski pomenki.

Razložil Davorin Terstenjak.

(Konec.)

Za nov dokaz našega indičkega pokolenja še ho-čem en napis sem postaviti: LEVCAMVLO VETRANO (*Schriften des histor. Vereins in Steierm. I. Heft pag. 35*). „Leak“ pomeni v Sanskritu acceptus in „mulan“ Grund, Lage, Boden; — v svoje preveliko prečudenje najdemo to sanskritsko imé latinsko slovensko „ACCEPTO MILALEG“ (o) (*Eichhorn II. 70*). Vetrana pa pola-tinčenega „Turbonius“ (*Schriften des hist. Vereins in Steierm. I. p. 81*).

Pa ne da bi kje Pražki gosp. prof. Schleicher, ako bi mu utegnili moji spisi pred oči priti, tako grešno in prederzno o njih govoril, kakor o spisih Dankov-skovih, ktere on „verdientermassen ignorirt“, Wo-lanskovich, „deren monstrose Abentheuerlichkeit in's Unglaubliche geht“ in Kollarovich, ktere ga opus po-stumum „Italia staroslovanska“ še v tisku ne dokončano g. prof. Schleicher naravnost „als eine von vorne herein verkehrte“ naznamlja, in Kollarove prvešnje dela „Producte wilder, ja oft wahnwitziger Willkühr“ ime-nuje *), tako hočemo g. profesor „der vergleichenden Sprachwissenschaft“ sledeča dva napisa za razsodbo predložiti, in g. profesor bode vidil, da naši spisi niso dela besne domišljije („Produkte wilder wahnwitziger Willkühr“), ampak resnica, kakor tudi Dankovskovi, Wolanskovi in Kollarovi spisi niso za „ignoriranje“, marveč za učenje.

Napisa pa se glasita takole:

CVCE. ET. SVRAE. CON. EIVS. V. F.

(*Eichhorn Beitr. II. 73.*)

Pervo imé najdemo polatinčeno TVRPILIA (*An-kershofen V. 568.*), ravno tako drugo AVRORA SVRA (*Ankershofen V. 576*); od imena CVCA pa najdemo syn-onima BOTTIA in CACVRDA ¹⁾, kakor tudi latinsko sanskritsko VLPJA ²⁾, vulva, od sanskritskega „ulvan“ matrix.

Memogredé pa gosp. profesor samo pomisliti damo in vprašamo:

1. kako je to, da ime rimske obitelji Cassius na noričko-slovenskih kamnih je zmíraj prestavljeno Cri-spinus ³⁾ od besede kasa, kosa, die Locke?

2. kako je to, da historičko imé „Sabinus ima

*) Glej »Formenlehre der kirchenslav. Sprache von dr. Schlei-cher pag. XIV. in XV.

¹⁾ Muhar I. 384. — ²⁾ Muhar I. 403. — ³⁾ Ankershofen IV.